

663

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਬੜ ਚੱਪਲ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

6 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965

ਐਲ.ਪੀ.ਏ. 1964 ਦੀ 56-ਡੀ

1947 ਦਾ ਰਬੜ ਐਕਟ ਸੀਸੀਟੀਵੀ) ਰਬੜ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਮੈਟੀ ਐਕਟ (ਐਕਸ 01 ਈ) 1960 ਵਿੱਚ ਸੋਧ) 5. 12 ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਰਬੜ ਨੂੰ ਕਿਗਲੇਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ (A) 1961 ਰਬੜ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਕੀ 1965 ਅਪ੍ਰੈਲ, 6 ਨੂੰ ਰਬੜ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤੂੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ-ਕੀ ਤਾਸ-ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਲੇਨਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਐਪਫੇਲ-ਡਾਟਾ ਦਾ ਪੁਆਇੰਟ ਸਿੰਗਲ ਫਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਪਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਕੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ

ਰਬੜ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਬੜ (ਸੋਧ) ਐਡ, 1960 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਾਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਿਰਫ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ. ਜੇਕਰ ਲੇਵੀ ਸੈਨੇਫੈਕਟੀਮ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ 1873 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1873 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਅਧੀਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਐਲ.ਪੀ.ਏ. 1964 ਦੀ 56-ਡੀ.

ਰਬੜ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XXIV) ਰਬੜ (ਅਮੀਨਾਮੈਂਟ) ਐਕਟ (1960 ਦਾ XXI) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ -512-ਕੀ ਕਲਾ ਦਾ ਵਿਸਲੇਟਿਵ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14 ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਰਬੜ (ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1961

ਰਬੜ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ-ਕੀ ਉਹ ਰਬੜ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਟੂ ਫਰੈਕਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ-ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ-ਡਾਟੇ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਸਿੰਗਲ ਫੁਲਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ - ਕੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਬੜ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਬੜ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1960 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਬੜ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਮਲੀ. ਜੇਕਰ ਲੇਵੀ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਟਰ ਮਲਟਿੰਗ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਯਮ ਲਈ ਵੇਰਵੇ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਬੜ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਬੜ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1)ਸੀ) ਅਤੇ (7) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14(2) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਕੀਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਮਾਤਹਿਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਟੈਂਡ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਾਸ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨਾਨਾਫੈਕਚਰਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

VOL XVIII(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ., ਨੰ. 52-1 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ) ਕਪੂਰ, 1964 ਦੇ ਜੇ. ਤੋਂ 1964 ਦੇ 58-ਡੀ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੱਪਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਬੜ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1947 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਰਬੜ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ) ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ ਐਕਟ 24) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਰਬੜ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ) ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਬੜ ਐਕਟ, 1947 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1954. ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰਬੜ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 1960 (1960 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 21) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ 1960 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਨਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 12, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਬਕਾਰੀ ਲੇਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ "ਨਿਰਮਾਤਾ" ਅਤੇ "ਰਬੜ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ "ਨਿਰਮਾਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1960 ਦੇ ਐਕਟ 21 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ:

"12 (1) ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈਂਸ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ। ਦਰ, ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਰਬੜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. I (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸ਼ੈਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਬਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(3) ਮਾਲਕ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਊਟੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

(ਏ) ਬੋਰਡ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਐਕਸੀ.

(ਬੀ) ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(1) ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨਿਬਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਯੂ ਐਸਟੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਰਬੜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗੀ;

(1) ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਉਤਪਾਦਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ

(5) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੇਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੀਟਮ ਨੂੰ ਯੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਯੁੰਦਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਸ ਕਾਰਨ ਗਲਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ

VOL XAM (1) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਟ੍ਰੈਕਟ ਜੱਜ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ (ਜੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ) ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(7) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਈ ਗਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸੰਸਦ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਇਨਵੈਇਸਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਿਓਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਪੂਰ, ਜੋ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ.ਬੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਰਬੜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਚੱਪੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਰਬੜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਪਤਕਾਰ 'ਤੇ ਰਬੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰਬੜ (ਸੋਧ ਨਿਯਮ), 1961 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਰਬੜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫੋਮ 'M' ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਪਤ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਕਾਮਨੇਡਿਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਹੈ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ (1), ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਡ ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਦੀਆਂ ਲੋਕ-ਪ੍ਰੇਖਣਾਂ।

"ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਬੋਰਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਟ ਐਂਡ ਲੈਬਰੇਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਦਾ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਥੇ ਅਗਮ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਡਰ ਪਦਮਾ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਮਦਰਾਸ v. ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਉੱਤੇ ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਲ ਉੱਤੇ, ਦੂਸਰਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਰ. ਸੀ. ਅਜ਼ੀਵ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੈਨਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (4) ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਾਰਡ ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਕਥਿਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪਧਾਰਾ ਫਰਜ਼. ਜੇਕਰ ਲੇਵੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਰਬੜ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਸੀ. ਜੇਲ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

"ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3, ਉਤਪਾਦਿਤ ਕੋਲੇ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਉਕਤ ਨੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੇਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੇਕਰ ਭਾੜੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਪ੍ਰੀਪੇਡ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਖੇਪ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਨਸਾਈਨ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਖੇਪ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਝਲਕ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਇੱਕ. ਟੈਕਸ ਦੇ ਐਮ ਦੇ ਰਬੜ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਇਕ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ-ਚੱਪਲ ਮੈਨਿਊ-ਡਾਇਰੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਆਉਮੀਆ-ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।, ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਖੇਪਕਰਤਾ, ਜਦੋਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਲੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪੜਾਅ ਹੈ- ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਕਸ਼ਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਲਾ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਕਾਪਰ, 1. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਭਾੜੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖੇਪ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੇਪਕਰਤਾ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਟਮ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੀਟਮ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੀਲਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਅਤੇ ਲਾਈਬਰੀ ਲਿਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 12 ਨੇ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਖਪਤਕਾਰ ਤੋਂ ਡੈਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਪੱਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਨਜਿੱਠਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੀਮਾਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਮਿਸ ਰਬੜ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੈਰਲ ਮਾਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਆਸੀਨ ਬੈਂਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਸਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਦ ਯੂਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲਜ਼ ਕੇ-ਅਪ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਇੰਡੀਆ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ (6), ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ (7)। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨੁਕਤੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ (ਏ) ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ। ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਯਮ ਲਈ ਵੇਰਵੇ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਬੜ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੂਰਵ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1)(2) ਅਤੇ (7) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਕਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14(2) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਮਾਤਹਿਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਤਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਮਾਨਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ y, ਰਬੜ ਦੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਚੱਪਲ ਨਿਰਮਾਤਾ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਕਟੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਆ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਕ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਟੀਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 25 (3) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ

ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25(xxa) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਜਾਂ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੁਦ ਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਬੜ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਉਗਰਾਹੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, 1961 ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਬੜ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਰਬੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਕੱਲੇ ਏਮਪੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਬੜ (ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਮੁੜ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "M" ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਛਿਮਾਰੀ ਰਿਟਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 33-D(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬੋਰਡ, ਰੀਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਐਮ ਦੀ ਰਬੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਡਾ. ਚੱਪਲ ਮਨੂ ਰਾਹੀਂ

ਕੇਂਦਰੀ ਫਿਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ

ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 33(d) ਦਾ ਲਾਈਮ ਵੀ ਸ਼ੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ

ਰਬੜ. (ਸੋਧ)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2)

ਧਾਰਾ 33(ਸੀ)। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਤ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। (xxa) ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾ

ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਰਬੜ (ਸੇਧ) ਨਿਯਮ, 1961 ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ rule 33(c) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar
Translator